

sammen med den underlige logik, der findes i borgerlige kredse: at hvis man gør det tilstrækkelig vanskeligt overhovedet at komme på uddannelse, ja, så er der jo ikke grund til at have uddannelsesstederne mere.

Resultatet af den politik vil blive flere på passiv forsørgelse og færre i arbejde. Vi vil fra Socialdemokratiets side gå den modsatte vej. Vi ønsker færre på passiv forsørgelse og flere i arbejde. Vi vil ikke som Venstre og De Konservative tilbage til fortiden, vi vil ind i fremtiden.

Erhvervslivet vil efterspørge veluddannet arbejdskraft. Der skal jo være nogen til at viderføre den udvikling, der er sat i gang med farvel til konkurser og evindelige afskedigelsesrunder og goddag til god indtjening og store overskud. Det har virksomhederne kunnet sige i de sidste år. Jeg tror faktisk, at enhver erhvervsleder vil medgive, at tingene i dag har bedre chancer for at lykkes end for 5 år siden. Det kan regeringen tage sin del af æren for.

Som sagt er der mange mennesker, der endnu ikke er nået med på de mest positive bølger. Der er over 200.000 arbejdsløse, der er mange, der føler sig skubbet ud af arbejdsmarkedet for tidligt, mange, der ikke fuldfører en uddannelse, og mange, der ikke helbredsmæssigt kan klare at være med i aktivt arbejde hele livet – mere teknisk udtrykt: mennesker på overførselsindkomst.

Der er i denne regerings periode næsten 80.000 færre på overførselsindkomst, end da vi tog over. I en tilsvarende periode forud for 1993, mens Venstre og De Konservative sad ved magten, kom 140.000 flere mennesker på overførselsindkomst. Vi har nu på 4. år i træk et faldende antal mennesker, der ikke er draget ind i aktiviteter på arbejdsmarkedet. Det er historisk. Tidligere har vi kun haft et enkelt år, hvor der har været et fald i antallet, nemlig 1986; nu har det været 4 år i træk. Alle andre år er tallet steget støt; i år fortsætter vi udviklingen frem mod år 2005.

Både regeringen og – håber jeg – et flertal i Folketinget og – ved jeg – både LO og Dansk Arbejdsgiverforening og virksomhederne vil være med til at åbne arbejdsmarkedet yderligere, også for de mennesker, som ikke kan været med på fuld kraft, hundrede procent.

Der er andre emner fra gårdsdagens debat, som jeg synes det er værd at få trukket frem i den generelle debat i dag.

Vi fik afdækket i går, at Venstres og De Konservatives forslag i forhold til pensionister alene

handler om, at man vil bruge et milliardbeløb til de rigeste pensionister. For overhovedet at få glæde af Venstres og De Konservatives forslag skal en enlig pensionist tjene op mod 200.000 kr., og et pensionistægtepar skal tjene op mod 300.000 kr. Venstre og De Konservative henvender sig overhovedet ikke til de almindelige pensionister, og det er dem, der er mange hundredtusinder af. Dem, Venstre og De Konservative henvender sig til, er alene de rigeste fem procent.

Vi vil hellere fra Socialdemokratiets side sats på at sikre muligheden for, at vi kan opretholde et ordentligt niveau for pensionerne, bl.a. ved at have en ordentlig aktivitet i samfundet, og vi vil hellere sats på at øge kvaliteten i den service, som bliver stillet til rådighed for pensionisterne. Det er de ændringsforslag til finansloven, som er gennemført sammen med Socialistisk Folkeparti og Centrum-Demokraterne, også et udtryk for.

Her bliver der satset både beløb og kreativitet på at medvirke til, at hjemmehjælpen bliver af en højere kvalitet, og at den også bliver mere sikker. Det er værd at sats på – meget mere værd end at skabe yderligere indtægtsfremgang for nogle, der i forvejen er i fuld aktivitet på arbejdsmarkedet, og som har gode indkomster.

Vi diskuterede også i går et helt andet emne: Hvordan engagerer Danmark sig i udviklingen af andre lande ude i verden, der bestemt har brug for udvikling? Venstres og De Konservatives svar er, at her skal vi virkelig spare: 20 pct. skal der skæres af udviklingsbistanden. Det er jo sådan et lidt sterilt forslag, men vi fik ved alle afstemningerne i går afdækket, at Venstre og De Konservative ikke tør udmønte deres eget forslag. Så snart vi nærmer os en konkretisering, så snart vi nærmer os et sted i verden, så snart vi nærmer os ansigterne, stemmer Venstre og De Konservative imod. Det er kun den sterile kontobesparelse på 20 pct., de stemmer for. Det er ikke troværdigt, og det er ikke sympatisk. Det er verdens allerfattigste, der skal bøde, men hvem det er, kan vi ikke få at vide.

Vi havde også en diskussion om at yde bistand til flygtninge i nørømråderne. Vi vil gerne medvirke til det fra Socialdemokratiets side. Det har vi gjort tidligere, og vi gør det også konkret i dag. Der er faktisk en lang række steder, hvor vi har mulighed for at bidrage i nørømråderne med vores udviklingsbistand, og vi har prøvet det helt konkret omkring Bosnien. Det var meget vanskeligt, erfarede vi, men